

Є.С. Процько, кандидат
педагогічних наук, доцент
Уманський державний
педагогічний університет
імені Павла Тичини

МЕДІА-ОСВІТА – ГОЛОВНА РУШІЙНА СИЛА РЕФОРМУВАННЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ

Сучасні освітні та технологічні зміни у суспільстві тісно пов'язані із розвитком глобальної інформаційної інфраструктури, в якій обмін інформацією немає обмежень у просторі та часі. Саме в таких умовах відбувається різке зростання ролі знань.

Педагогіка як прогресивна наука не стоїть осторонь, оскільки головними діячами її є молодь. Найбільше часу учнівство та студентство приділяє інтернет мережі. Саме тому, щоб залишатися актуальним, сучасним та привабливим джерелом якісних освітніх знань, вчитель нового покоління мусить йти в ногу з часом і залучати до прийомів навчання сучасні інформаційно-комунікаційні технології. До них належать засоби масової інформації, інтернет комунікації, соціальні сервіси, мобільні додатки тощо.

Розгалужений опис поняття «медіа-освіта» здійснили багато вчених: Архіпова Т.Л., Биков В.Ю., Мороз О.О., Щербаков В.О., Федорова О.Л. та інші. У нашому дослідженні схилиємося до означення поняття «медіа-освіта» як окремої галузі освіти, спрямованої на формування культури спілкування та поведінки людини, використовуючи засоби масової інформації, розвиток творчих навичок, критичного мислення, здібностей аналізувати й оцінювати медіа-тексти, навчатися за допомогою засобів інформаційно-комунікативних технологій.

Утворена нещодавно нова освітня структура – «медіа-освіта» – відрізняється гіпертекстуальністю, мультимедійністю, інтерактивністю та багатоканальністю. Оскільки специфіка сьогодення «потребує належного

відображення на понятійному рівні, в час, коли потенційну глобальність набуває будь-яка інформаційна одиниця, яка потрапляє у світову телекомунікаційну та комп'ютерну мережу». Все це призводить до нагальності змін в освітній галузі України в часи входження країни в європейський освітній простір. Рушійною силою цього процесу стає саме «медіа-освіта».

Literature

1. Мороз О. О. Медіа-освіта у структурі освітології. / О.О. Мороз // Освітологія / Українсько-польський щорічник. Частина VI. Соціологія та культурологія освіти, 2012. - №1 – С. 117-119.
2. Процько Є.С. Соціальні мережі як невід'ємний та необхідний засіб навчання сучасного вчителя в освітньому процесі вищих навчальних закладів / Є. С. Процько // ScienceRise: Pedagogical Education. – 2017. – № 8 (16). – С. 43–48.
3. Федорова О. Л. До питання про можливість застосування соціальних мереж у якості медіа [Електронний ресурс]. – Режим доступу : // <http://www.kymu.edu.ua/wsc/toms/10/145-147.pdf>
4. Калмыков А.А. Дифференциация пространств общественной связности // Метадискурсы коммуникации и проблемы общественного диалога: сборник статей. – СПб.: Изд-во Политех. ун-та, 2011.